

9 Μαΐου, 1995

[ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

CYBARCO LIMITED,

Αιτητές,

v.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΣ ΑΜΑΘΟΥΝΤΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 41/94)

Διοικητικό Δίκαιο — Διαφορά δημοσίου δικαίου — Αντιδιαστολή προς διαφορά ιδιωτικού δικαίου — Ειδικά η χρηματική διαφορά — Εκτελεστή πράξη και προαγωγή του δημοσίου συμφέροντος — Κρίση περί ιδιωτικής διαφοράς στην εξετασθείσα υπόθεση.

5

Οι αιτητές ζήτησαν την ακύρωση της απαιτήσεως από αυτούς καταβολής ποσού Λ.Κ.38.541,04 για κατασκευαστικές εργασίες στο παλαιό δρόμο Λευκωσίας-Λεμεσού.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

15

Η διαφορά αυτή δεν αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη, δεν είναι μία απόφαση από ένα αρμόδιο διοικητικό όργανο που με μονομερή δήλωση βούλησής του θεσπίζει κανόνα δικαίου με εκτελεστότητα. Η πληρωμή του απαιτούμενου ποσού δεν είναι θέμα προσαγωγής δημοσίου συμφέροντος με άμεση ή έμμεση ισχύ. Οι όροι που έχουν επιβληθεί είχαν γίνει δεκτοί απ' τους καθ' ων η αίτηση και οτιδήποτε έγινε μετά είναι μια υλοποίηση της διοικητικής απόφασης που λήφθηκε προηγουμένως και η οποία δεν αμφισβητήθηκε ούτε ως απόφαση επίταξης ή απαλλοτριώσεως της γης και ούτε αμφισβητήθηκε με οποιοδήποτε τρόπο ο όρος που είχε τεθεί για την έκδοση της άδειας οικοδομής.

25

Υπάρχει εκτενής αναφορά στον όρο "χρηματική διαφορά" στην

υπόθεση *Ανδρέας Μιχαήλ v. Κυπριακής Δημοκρατίας*, όπου καθορίζεται με σαφήνεια το κριτήριο κατά πόσο ένα θέμα εμπίπτει στη σφαίρα του δημόσιου ή του ιδιωτικού δικαίου. Το ποσό αυτό καθ' εαυτό δεν συναρτάται με κανένα τρόπο από την επίδικη διοικητική απόφαση, ούτε εξαρτάται ούτε αποτελεί οποιοδήποτε όρο, ούτε επιβολή πρόσθετων όρων στην εκδοθείσα άδεια, ούτε με οποιοδήποτε τρόπο παράγει οποιαδήποτε νομικά αποτελέσματα. Είναι μια απλή διεκδίκηση αποζημιώσεων για εργασία η οποία έγινε από τους καθ' ων η αίτηση προς όφελος των αιτητών. Αυτή καθ' εαυτή η απαίτηση δεν είναι προώθηση δημόσιου σκοπού.

Κατά την κρίση του Δικαστηρίου είναι υπόθεση που εμπίπτει στη σφαίρα του ιδιωτικού δικαίου και δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Αναφερόμενη υπόθεση:

Μιχαήλ v. Δημοκρατίας (1991) 3 Α.Α.Δ. 470.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση, με την οποία απαιτήθηκε από τους αιτητές η καταβολή ποσού £38.541,04 για κατασκευαστικές εργασίες στον παλαιό δρόμο Λεμεσού-Λευκωσίας.

Ξ. Κουσταή για Στ. Παναγίδη, για τους Αιτητές.

Π. Δημοσθένους, για τους Καθ' ων η αίτηση 1 και 2.

Cur. adv. vult.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ.: Οι αιτητές ζητούν από το Δικαστήριο δήλωση ότι η απόφαση των καθ' ων η αίτηση που τους κοινοποιήθηκε στις 15/11/1993, με την οποία απαιτούσαν την καταβολή ποσού £38.541,04 για κατασκευαστικές εργασίες στον παλαιό δρόμο Λεμεσού-Λευκωσίας, είναι άκυρη και στερημένη οποιοδήποτε νομικού αποτελέσματος.

Κατά τους ισχυρισμούς των αιτητών η απόφαση των καθ' ων η αίτηση είναι αντίθετη προς το Νόμο και το Σύνταγμα, καθώς και τις αρχές του διοικητικού δικαίου, λήφθηκε δε καθ' υπέρβα-

ση και κατάχρηση εξουσίας, δεν είναι αιτιολογημένη και ελήφθη κάτω από πλάνη περί το Νόμο και τα πράγματα.

Τα γεγονότα της υπόθεσης είναι σε συντομία τα πιο κάτω:

5

Οι αιτητές είναι οι ιδιοκτήτες διαφόρων τεμαχίων γης που βρίσκονται στην τοποθεσία του Συμβουλίου Βελτιώσεως Αμαθούντος στη Λεμεσό.

10

Με αίτησή τους ημερομηνίας 21/5/1991 εξασφάλισαν άδεια οικοδομής για την ανέγερση οικοδομικού συγκροτήματος στην περιουσία τους αυτή. Η άδεια οικοδομής τους παρεχωρήθη με όρο για τη διαμόρφωση ενός τμήματος της περιουσίας αυτής που επηρεάζετο από σχέδιο δεσμευτικής ρυμοτομίας και σε συνέχεια να παραχωρηθεί στο δημόσιο. Δημοσιεύθηκε δε και η πρόθεση της Κυπριακής Δημοκρατίας για την απαλλοτρίωση μέρους της πιο πάνω ιδιοκτησίας και η επίταξή της. Σε αργότερο στάδιο δημοσιεύθηκε διάταγμα απαλλοτρίωσης για την προαναφερθείσα περιουσία. Εδώ νομίζω ότι πρέπει να παραθέσω γενικά τον όρο 22, ο

15

οποίος τέθηκε στην εκδοθείσα άδεια οικοδομής και ο οποίος όρος έγινε δεχτός από τους αιτητές. Ο όρος αυτός προέβλεπε την παραχώρηση στο δημόσιο δρόμο και τη διαμόρφωση των τμημάτων των τεμαχίων που επηρεάζονται από το σχέδιο δεσμευτικής ρυμοτομίας και το προτεινόμενο σχέδιο διεύρυνσης και συνέχισης του

20

οδικού δικτύου της περιοχής και σε συνέχεια δε οι όροι 23 και 27-32 πρόβλεπαν κατασκευαστικές εργασίες.

25

Κατά τον Ιούνιο του 1993 παρουσιάστηκε επείγουσα ανάγκη βελτιώσεως του παραλιακού δρόμου, ο οποίος θα επηρέαζε και τα κτήματα των αιτητών για τα οποία είχε χορηγηθεί άδεια και για τα οποία είχαν επιβληθεί οι σχετικοί όροι. Ο λόγος της επείγουσας ανάγκης για βελτίωση ήταν το επικείμενο Συνέδριο Κορυφής της Κοινοπολιτείας.

30

35

Έγιναν διαβουλεύσεις για τα κατασκευαστικά έργα που επηρέαζαν τα κτήματα των αιτητών, κατά πόσο θα κατασκευάζοντο από τους ίδιους τους αιτητές ή από το Τμήμα Δημοσίων Έργων και το Συμβούλιο Βελτιώσεως Αμαθούντος. Δεν κατέστη δυνατό να συμφωνηθεί ποιος θα τα έκαμνε. Λόγω του επείγοντος του θέματος τα Δημόσια Έργα προχώρησαν στην κατασκευή των αναγκαίων εργασιών που, κατά τους ισχυρισμούς τους, στοίχισαν το ποσό που απαιτούν από τους αιτητές όπως τους καταβάλουν, δηλαδή £38.541,04. Ουσιαστικά οι αιτητές με την αίτησή τους ζητούν την ακύρωση της απόφασης με την οποία τους έχει

40

ζητηθεί το ποσό των £38.541,04.

Εγείρεται προκαταρκτικά προδικαστική ένσταση ότι το ποσό αυτό αποτελεί χρηματική διαφορά μεταξύ των διαδίκων και δεν εμπίπτει στη σφαίρα του δημόσιου δικαίου.

5

Κατά τη γνώμη μου, η διαφορά αυτή δεν αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη, δεν είναι μια απόφαση από ένα αρμόδιο διοικητικό όργανο που με μονομερή δήλωση βούλησής του θεσπίζει κανόνα δικαίου με εκτελεστότητα. Η πληρωμή του απαιτούμενου ποσού δεν είναι θέμα προσαγωγής δημόσιου συμφέροντος με άμεση ή έμμεση ισχύ. Οι όροι που έχουν επιβληθεί είχαν γίνει δεχτοί από τους καθ' ων η αίτηση και οτιδήποτε έγινε μετά είναι μια υλοποίηση της διοικητικής απόφασης που λήφθηκε προηγουμένως και η οποία δεν αμφισβητήθηκε ούτε ως απόφαση επίταξης ή απαλλοτρίωσης της γης και ούτε αμφισβητήθηκε με οποιοδήποτε τρόπο ο όρος που είχε τεθεί για την έκδοση της άδειας οικοδομής.

10

15

Υπάρχει εκτενής αναφορά στον όρο "χρηματική διαφορά" στην υπόθεση *Ανδρέας Μιχαήλ v. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1991) 3 Α.Α.Δ. 470, όπου καθορίζεται με σαφήνεια το κριτήριο κατά πόσο ένα θέμα εμπίπτει στη σφαίρα του δημόσιου ή του ιδιωτικού δικαίου. Το ποσό αυτό καθ' εαυτό δεν συναρτάται με κανένα τρόπο από την επίδικη διοικητική απόφαση, ούτε εξαρτάται ούτε αποτελεί οποιοδήποτε όρο, ούτε επιβολή πρόσθετων όρων στην εκδοθείσα άδεια, ούτε με οποιοδήποτε τρόπο παράγει οποιαδήποτε νομικά αποτελέσματα. Είναι μια απλή διεκδίκηση αποζημιώσεων για εργασία η οποία έγινε από τους καθ' ων η αίτηση προς όφελος των αιτητών. Αυτή καθ' εαυτή η απαίτηση δεν είναι προώθηση δημόσιου σκοπού.

20

25

30

Κατά την κρίση μου είναι υπόθεση που εμπίπτει στη σφαίρα του ιδιωτικού δικαίου και δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής.

35

Για το λόγο αυτό η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.